

РЕШЕНИЕ

№ 27523

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 01.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7184** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. А. М., гражданин на С., против Решение № 136Х/29.04.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-997 от 07.04.2026г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изяснил фактическата обстановка и липсва задълбочен анализ на заявените обстоятелства, че изводите на административния орган са необосновани и незаконосъобразни. Конкретно сочи, че не са налице условия за завръщане в С., тъй като има гражданска война и битките, и сраженията продължават. Моли съда да отмени решението на интервюиращия орган при ДАБ - МС като незаконосъобразно със законовите последици от това.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ - МС, изпраща административната прииска. В писмени бележки оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа

страна следното:

С. А. М., гражданин на С. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № 2724 от 22.08.2024г. на Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]). Мотивирал е първата си молба за международна закрила с нежеланието си да бъде мобилизиран от кюрдите. Заявил е, че не е политически ангажиран и не е имал проблеми с властите в страната. Посочил е, че не е бил арестуван, съден или осъждан, както и че не е имал проблеми във връзка с религиозната и етническата си принадлежност.

С Решение № 1208 от 03.02.2025 г. на председателя на ДАБ- МС на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с Решение № 2820 от 24.03.2025 г. по адм.д. № 403/2025г. на Административен съд - Хасково (АС - Хасково), оставено в сила с Решение № 6101 от 06.06.2025 г. по адм.д. № 4776/2025г. на Върховния административен съд (ВАС), обжалването е отхвърлено.

С последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-997 от 07.04.2026 г. С. А. М., е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България поради влошената обстановка в С. след сваляне на режима на Б. А.. Твърди, че не може да се завърне в С., тъй като това би било в противоречие с международните стандарти за защита на човешките права, поради наличие на реална опасност от мобилизация, нечовешко и унижително третиране. Счита, че настоящите управляващи са ислямски фундаменталисти и терористи, а президентът на С., Ал Д. е принадлежал към терористичната организация „ИДИЛ“, като безредиците и убийствата в страната продължават. Има недостиг на храни и стоки от първа необходимост, няма достъп до достъпът до здравни услуги и образование. Заявява, че е предприел реални стъпки за интеграция в Република България, няма извършени нарушения на обществения ред, желае да работи и да се издържа самостоятелно. Към последващата молба няма приложени писмени доказателства.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 136X/29.04.2026 г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с рег. № У КП-01-997 от 07.04.2026г. г. на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението, органът е приел, че посочените в последващата молба обстоятелства - влошена сигурност, военен конфликт и опасение от мобилизация - по същество възпроизвеждат вече изложени и обсъдени твърдения в първоначалното производство и не могат да се приемат за нововъзникнали релевантни факти по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Изложените обстоятелства относно положените усилия за интеграция Република България органът е приел за ирелевантни към предмета на производството по предоставяне на международна закрила, доколкото не попадат в приложното поле на основанията по ЗУБ.

Като е е позовал на информацията в справка с вх. № МД-02-135/ 03.04.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС относно общото положение, актуалната обстановка в С. и състоянието на сигурността в провинция Р., интервюиращият орган е приел, че ситуацията със сигурността в страната се е подобрила значително в сравнение с предходните години, както и че се установява липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт, който да поражда сериозни и потвърдени основания за опасност за сигурността на кандидата поради самото му присъствие в С. и при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила, това не би довело до неблагоприятни последици за него. Като се е позовал на информационна справка с вх. № МД-02-103 от 13.03.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС за отбиване на редовна военна служба и мобилизация, органът е стигнал до извод, че военната служба в С. не е задължителна и не следва да се приема, че търсенето за мобилизация е преследване. Посочил е,

че самата наборна служба е легитимно право на държавата и като цяло не би отговаряла на изискванията на член 9 от Директива 2011/95/ЕС.

Пред съда от страна на ответника е представена актуална справка за положението в С..

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 02.06.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в АССГ на 01.06.2026г. Жалбата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 136X/29.04.2026 г. е издадено от компетентен административен орган. М. М., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определена за интервюиращ орган на ДАБ - МС със Заповед № ЦУ-РД05-337 от 12.06.20254 г. на председателя на ДАБ. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 29.04.2026 г., 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба вх. № КП-01-997 от 07.04.2026г. г. на ДАБ–МС, съгласно чл. 75б, ал.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от С. А. М. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба, "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В глава шеста на ЗУБ раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ - МС, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от

закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Към последващата молба на С. А. М. няма представени писмени доказателства. Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани с обстановката в С.. От приетите по делото справки относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че след падането на режима на Б. А., А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., а конституцията от 2012 година е суспендирана и парламентът е разпуснат. От 29 януари 2025 г. А. ал Ш. на практика ръководи страната. Очаква се международната общност да премахне всички санкции, наложени на С., тъй като се отчита, че те са изпълнили своята функция и е време С. да продължи развитието си. Предприемат се стъпки за възстановяване на нормалните отношения на страните по света със С., което ще подпомогне усилията на същата към възстановяване и стабилност. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове, включително "Б. ал Хава", "Б. ал Салама" и "Д.". Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност и събиране на семейства. На 18.02.2026г. сирийският президент издава Указ № 39, с който се предоставя обща амнистия за някои престъпления и намаляване на присъдите за други/ У. е част от текущите усилия на държавата за укрепване на социалната стабилност и насърчаване на социалното помирение. Икономическата обстановка в С. през 2026г. показва признаци на стабилизиране и преход към възстановяване.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че след като жалбоподателят е напуснал С. в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки гражданин, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от

разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ао в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Към молбата не са представени доказателства. Всеки изложен в молбата довод е подробно обсъдени оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

По време на предходното производство за международна закрила на С. А. М. не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход, режимът вече е бил сменен и ситуацията в страната е обсъдена. Не е установено и жалбоподателят да е лично засегнат от падането на режима на Б. А.. Видно от приетата като доказателство в настоящето производство справка, в настоящия момент също няма безогледно насилие в С.. Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Изложените в последващата молба доводи, свързани с интеграцията на сирийския гражданин в Република България, правилно са приети от интервюиращия орган като неотнормими към производството и основанията за предоставяне на международна закрила по ЗУБ.

Извършеният анализ обуславя извод за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като законосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения

административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд
София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. М., гражданин на С., против Решение № 136Х/29.04.2026 г.,
издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при
Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

27523